

DOLOŽKA ZLUČITEENOSTI

návrhu zákona s právom Európskej únie

1. Navrhovateľ zákona: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

2. Názov návrhu zákona: Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov

3. Predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie:

- a) v primárnom práve
 - čl. 6 Zmluvy o Európskej únii,
 - čl. 20 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
 - čl. 7 a čl. 24 Charty základných práv Európskej únie,
- b) v sekundárnom práve
 -
- c) v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie
 - napríklad:
 - rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 2. marca 2010 vo veci C-135/08, v ktorom Súdny dvor Európskej únie konštatoval, že právo Únie, najmä článok 17 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, nebráni tomu, aby členský štát odňal občanovi Európskej únie občianstvo, ktoré mu udelil, ak k takémuto udeleniu došlo podvodom, pod podmienkou, že sa v tomto rozhodnutí o odňatí dodrží zásada proporcionality;
 - rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. marca 2019 vo veci C-221/17, v ktorom Súdny dvor Európskej únie konštatoval, že článok 20 Zmluvy o fungovaní Európskej únie s prihliadnutím na články 7 a 24 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá za určitých podmienok stanovuje stratu štátneho občianstva tohto členského štátu zo zákona, čo v prípade osôb, ktoré nemajú štátne občianstvo iného členského štátu, vedie k strate ich postavenia občana Európskej únie a s tým súvisiacich práv, pokiaľ majú príslušné vnútroštátne orgány, prípadne vrátane vnútroštátnych súdov, možnosť incidenčne preskúmať dôsledky tejto straty štátneho občianstva a prípadne zabezpečiť, aby dotknuté osoby opätovne nadobudli štátne občianstvo ex tunc, keď tieto osoby požiadajú o vydanie cestovného dokladu alebo akéhokoľvek iného dokumentu osvedčujúceho ich štátnu príslušnosť. V rámci tohto preskúmania musia tieto orgány a súdy overiť, či strata občianstva dotknutého členského štátu, ak vedie k strate postavenia občana Únie, je z hľadiska práva Únie v súlade so zásadou proporcionality, pokiaľ ide o dôsledky, ktoré má na situáciu každej dotknutej osoby a prípadne na situáciu členov jej rodiny.

4. Záväzky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:

- a) lehota na prebranie príslušného právneho aktu Európskej únie, príp. aj osobitnú lehotu účinnosti jeho ustanovení – bezpredmetné
- b) informácia o začatí konania v rámci „EÚ Pilot“ alebo o začatí postupu Európskej komisie, alebo o konaní Súdneho dvora Európskej únie proti Slovenskej republike podľa čl. 258 a 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v jej platnom znení, spolu s uvedením

konkrétnych vytýkaných nedostatkov a požiadaviek na zabezpečenie nápravy so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie – bolo začaté konanie v rámci „EÚ Pilot“ – EUP (2016)8971 zo dňa 21. októbra 2016 týkajúce sa zákonných predpokladov a podmienok straty štátneho občianstva Slovenskej republiky. Európska komisia žiadala odpovede na otázky, čo v praxi znamená „výslovný prejav vôle... smerujúci k nadobudnutiu cudzieho štátneho občianstva“, v ktorom momente dochádza k strate slovenského štátneho občianstva a či po jeho strate nasledujú ďalšie administratívne postupy. Dňa 23. júla 2019 Európska komisia doručila doplňujúcu žiadosť týkajúcu sa preskúmania súladu vnútroštátnej právnej úpravy so závermi Súdneho dvora vo veci C-221/17 Tjebbes.

- c) informácia o právnych predpisoch, v ktorých sú uvádzané právne akty Európskej únie už prebrané, spolu s uvedením rozsahu ich prebrania, príp. potreby prijatia ďalších úprav – bezpredmetné

5. Návrh zákona je zlučiteľný s právom Európskej únie:
úplne.